

Sygn. akt I Ca 423/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Łomży Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : Andrzej Kordowski /spr/

SĘDZIOWIE Wiesława Kozikowska, Eugeniusz Dąbrowski

Protokolant Katarzyna Milewska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Łomży

sprawy z powództwa H. P. (1)

przeciwko M. P.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

na skutek apelacji stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie

z dnia 17 października 2016r. sygn. akt III RC 50/16

I. zmienia zaskarżony wyrok i powództwo oddala;

II. oddala apelację powoda H. P. (1) w całości;

III. zasądza od powoda H. P. (1) na rzecz pozwanej M. P. kwotę 1.117 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

W. K. A. E. D.

Sygn. akt I Ca 423/16

UZASADNIENIE

Powód H. P. (1) pozwem z 11 marca 2016 r. wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej między powodem H. P. (1) a pozwaną M. P. z datą wsteczną od 4 maja 2014 r.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 4 maja 2014 r. wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego z żoną mieszkania i od tego czasu między małżonkami istnieje separacja faktyczna, która uniemożliwia im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Wyraził obawę, że pozwana po 4 maja 2014 r. mogła dokonać bez jego wiedzy i woli czynności, które mogą odnieść negatywne skutki w jego sferze materialnej.

W odpowiedzi na pozew pozwana M. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że orzeczenie w sprawie o rozwód pomiędzy stronami zostało wydane w dniu 27 czerwca 2016 r., a tym samym brak jest racjonalnych przesłanek przemawiających za ustanowieniem rozdzielności majątkowej między stronami.

Sąd Rejonowy w Zambrowie wyrokiem z 17.10.2016 r. ustanowił rozdzielność majątkową między stronami powstałą w wyniku małżeństwa zawartego w dniu 18.08.2001 r. i zapisanego w księdze małżeństw Urzędu Stanu Cywilnego w B. za nr (...) – z dniem 11.07.2014 r. (pkt I) oraz koszty postępowania między stronami wzajemnie zniósł (pkt II).

Sąd Rejonowy ustalił, że M. F. i H. P. (1) zawarli związek małżeński w dniu 18 sierpnia 2001 r. w B.. Ze związku małżeńskiego mają syna I. P. ur. (...) w B..

Wkrótce po ślubie M. P. i H. P. (1) zamieszkali razem w mieszkaniu położonym przy ul. (...) I 11 w B.. Mieszkanie to stanowiło własność rodziców powoda - A. i H. P. (2). W grudniu 2007 r. umową darowizny zawartą w formie aktu notarialnego, rodzice H. A. i H. P. (2) przekazali M. i H. P. (1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu spółdzielczego położonego przy ul. (...) I 11 w B..

W czasie trwania związku małżeńskiego strony zakupiły samochód marki A. (...) z 2006 r. i samochód marki M. z 2005 r. oraz działkę rolną w miejscowości N. gm. W. o powierzchni 1800 m².

We wrześniu 2012 r. H. P. (1) wyprowadził się z mieszkania przy ul. (...) (...)w B. i zamieszkał u swoich rodziców. Powrócił do mieszkania w grudniu 2012 r. i małżonkowie mieszkali tam razem do 4 maja 2014 r. Tego dnia H. P. (1) wyprowadził się ponownie z tego mieszkania i zamieszkał, początkowo u swoich rodziców, a potem wynajął samodzielnie mieszkanie.

W dniu 11 lipca 2014 r. H. P. (1) złożył do Sądu Okręgowego w Białymstoku pozew o rozwód skierowany przeciwko M. P..

W połowie lipca 2014 r. M. P. wymieniła zamki w mieszkaniu przy ul. (...) (...)w B..

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie I C 1150/14 Sąd Okręgowy w Białymstoku rozwiązał przez rozwód związek małżeński H. P. (1) z M. P. z domu F. zawarty w dniu 18 sierpnia 2001 r. bez orzekania o winie stron. Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron I. P. pozostawił obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu małoletniego dziecka przy matce. Kosztami wychowania i utrzymania małoletniego dziecka stron Sąd obciążył oboje rodziców z tym, że zasądził od powoda H. P. (1) na rzecz małoletniego I. P. alimenty w kwocie po 1600 zł miesięcznie.

Strony w trakcie trwania małżeństwa nie zawierały umów majątkowych małżeńskich.

Do roku 2013 strony rozliczały się wspólnie z podatku dochodowego PIT 36. W 2014 i 2015 roku małżonkowie dokonywali rozliczeń podatkowych oddzielnie.

H. P. (1) ma 42 lata, wykształcenie wyższe. Jest sędzią w Sądzie Rejonowym w Białymstoku.

M. P. ma 41 lat, wykształcenie wyższe, jest prawnikiem. Pracuje jako referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Białymstoku.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 52 § 1 kro każdy z małżonków może z ważnych powodów żądać ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Wyjaśnił, że ważnymi powodami uzasadniającymi ustanowienie rozdzielności majątkowej w rozumieniu powyższego przepisu mogą być w szczególności separacja faktyczna małżonków, trwonienie majątku przez jednego z nich, alkoholizm, narkomania, hazard, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, czy dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny.

Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 52 § 2 kro zd. 2 w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielną majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu. Wskazał, że w orzecznictwie ostatecznie ugruntował się pogląd dopuszczający orzeczenie o zniesieniu wspólności majątkowej z datą wsteczną także po prawomocnym rozwiązaniu małżeństwa, jeżeli powództwo o zniesieniu wspólności majątkowej zostało wytoczone przed uprawomocnieniem się wyroku rozwodowego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1994 r., III CZP 44/94, OSNC 1994, nr 10, poz. 190 oraz uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1996 r., III CZP 54/96, OSNC 1996, nr 10, poz. 130). Taka sytuacja zaistniała również w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, że w sprawie zostało ustalone, iż strony od lipca 2014 r. nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, nie zamieszkują wspólnie, a zatem żyją w rozłączeniu, nie łączą ich więzi uczuciowe, ustalo życie między nimi. Żaden z małżonków nie starał się o powrót do wspólnego życia. Każda ze stron samodzielnie, nie informując drugiego małżonka, dysponuje własnymi dochodami. Prowadzą już osobne życie. Małżonkowie praktycznie utracili możliwość wspólnego zarządu majątkiem. Fakt natomiast złożenia pozwu rozwodowego przez H. P. (1) ostatecznie wskazuje, że nie zamierza on dalej tworzyć wspólnej rodziny.

Powyższy stan faktyczny zdaniem Sądu Rejonowego pozwolił na przyjęcie, że w sprawie zaistniały ważne powody do ustanowienia rozdzielną majątkowej. Strony bowiem nie mieszkają wspólnie, nie prowadzą razem gospodarstwa domowego. Prowadzą oddzielny budżet. Zebrany w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że małżonkowie nie są w stanie porozumieć się w kwestiach finansowych. Sąd Rejonowy przy tym wyjaśnił, że wprowadzie powód wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania 4 maja 2014 r., jednakże w tym czasie jeszcze utrzymywał kontakt z żoną i z synem i przychodził do wspólnego mieszkania, niestety spotkania małżonków kończyły się wybuchami negatywnych emocji. Pozwana M. P. wymieniła zamki we wspólnym mieszkaniu w lipcu 2014 r. W dniu 11 lipca 2014 r. powód złożył pozew o rozwód.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uznał, iż istnieją pozytywne przesłanki do ustanowienia rozdzielną majątkowej między powodem H. P. (1) a pozwaną M. P. określone w art. 52 § 1 i 2 kro. Rozdzielną majątkową Sąd Rejonowy ustanowił z dniem 11 lipca 2014 r.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na mocy art. 100 k.p.c.

Strony wniosły apelacje od powyższego wyroku.

Pozwana zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając mu:

I. Naruszenie przepisów postępowania w sposób mogący mieć wpływ na wynik sprawy, a to:

1. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, to jest:

- a) dokonanie dowolnej oceny dowodów, a nie oceny swobodnej,
- b) nie dokonanie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, zaniechanie ustalenia faktów istotnych, błędne ustalenie faktów, pomimo że w zebranych materiałach znajdują się dowody, z których wynikają wnioski przeciwne do tych ustalonych przez Sąd, nie uzasadnienie oceny dowodów ;
- c) nie wskazanie przez Sąd żadnego kryterium oraz argumentacji wyjaśniających dlaczego pewne okoliczności faktyczne ustalił w oparciu o określone dowody, a nie w oparciu o inne z przeprowadzonych dowodów;
- d) pominięcie w uzasadnieniu wyjaśnienia, dlaczego w ocenie Sądu ustanowienie rozdzielną majątkowej nie jest sprzeczne z dobrem rodziny oraz nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego,

2. art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuzasadnione pominięcie wniosków dowodowych Pozwanej wskazanych w odpowiedzi na pozew z dnia 27 czerwca 2016 roku, jako rzekomo nie mających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy dowody te miały dowieść w jaki sposób Powód gospodarował majątkiem stron, a także czy nie nabył jakiś składników majątkowych ze środków pochodzących z majątku wspólnego.

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

1. art. 52 § 1 k.r.o. poprzez niewłaściwe zastosowanie, to jest:

a) błędne uznanie, jakoby zachodziły ważne powody dla ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. W tym zwłaszcza: błędne uznanie, jakoby separacja stron, uniemożliwiła im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym; nie zostało wykazane, aby Powód doznawał jakichkolwiek trudności w zarządzie majątkiem wspólnym;

b) błędne uznanie, jakoby ustanowienie rozdzielnosci majątkowej nie stanowiło pokrzywdzenia Pozwanej z uwagi na jej słabszą pozycję ekonomiczną;

c) błędne uznanie, jakoby ustanowienie rozdzielnosci majątkowej nie było sprzeczne z dobrem rodziny;

d) ustanowienie rozdzielnosci majątkowej pomimo, że separacja faktyczna stron powstała poprzez zachowanie Powoda;

e) błędne zaniechanie ustalenia, że każda ze stron swobodnie i bez zastrzeżeń drugiego z małżonków dysponuje kwotą dochodów uzyskiwanych przez strony;

f) błędne przyjęcie, że w sprawie zaistniały ważne powody do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej polegające na przyjęciu, że od wyprowadzki Powoda strony prowadzą oddzielny budżet, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i bezspornych twierdzeń stron wynika, że strony posiadały oddzielne rachunki bankowe, na które wpływały kwoty wynagrodzeń i jeden rachunek wspólny. Strony zatem już w trakcie trwania związku małżeńskiego częściowo prowadziły oddzielny budżet, zaś w ramach wspólnego konta chciały założyć lokatę. Strony nie informowały się o wydatkach, to jest Powód nie informował Pozwanej o swoich wydatkach, a Pozwana nie informowała Powoda o swoich wydatkach;

g) błędne przyjęcie, że w sprawie zaistniały powody do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej, podczas gdy Powód nie wykazał jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby przyczynę, dla której miałyby dojść do ustanowienia rozdzielnosci z datą wsteczną;

2. art. 5 k.c. w zw. z art. 52 § 1 k.r.o. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej, pomimo że żądanie przez Powoda ustanowienia rozdzielnosci majątkowej jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego - w szczególności wobec faktu, że to Powód doprowadził do separacji faktycznej stron.

Wskazując na powyższe strona pozwana wniosła o

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości,

2. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanej zwrotu kosztów postępowania w I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych,

ewentualnie o:

3. uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem Sądowi I instancji orzeczenia o kosztach postępowania w II instancji.

Powód zaskarżył wyrok w części, tj. w zakresie ustanowienia rozdzielności majątkowej z datą późniejszą, niż żądana w pozwie oraz w zakresie wzajemnego zniesienia kosztów postępowania między stronami. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zabranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że dopiero od lipca 2014 roku strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, żyją w rozłączeniu, nie łączą ich więzi uczuciowe i ustalo pożycie między stronami, w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że strony definitywnie przestały współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym z datą od dnia 04 maja 2014 roku, bowiem w szczególności:

a) jak wynika z zeznań samych stron, powód w dniu 04 maja 2014 roku definitywnie wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego z pozwaną mieszkania i od tego momentu istniała pomiędzy stronami separacja faktyczna, zaś małżonkowie w żaden sposób nie zarządzali ich majątkiem wspólnym i nie utrzymywali ze sobą żadnych kontaktów, na dowód czego skarżący przytoczył zeznania H. P. (1) oraz M. P. z rozprawy z 13.10.2016 r. :

b) z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków bezsprzecznie wynika fakt istnienia pomiędzy stronami separacji faktycznej, trwającą definitywnie od dnia wyprowadzki powoda w dniu 04 maja 2014 roku ze wspólnie zajmowanego z pozwaną mieszkania, jak też fakt braku współdziałania od tej daty przez małżonków w zarządzie ich majątkiem wspólnym na dowód czego skarżący przytoczył zeznania świadków H. P. (3) i A. P. złożone na rozprawie 20.09.2016 r. dotyczący okoliczności wyprowadzi powoda od pozwanej oraz wymiany przez pozwaną zamków w mieszkaniu stron:

II. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 98 § 1 k.p.c. oraz art 100 k.p.c poprzez wzajemne zniesienie pomiędzy stronami kosztów postępowania, w sytuacji gdy powództwo zostało uznane niemalże w całości, w konsekwencji czego pozwana winna zostać uznana za stronę przegrywającą niniejsze postępowanie i zgodnie z żądaniem zgłoszonym przez powoda, winna ona zwrócić mu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy H. P. (1) i M. P. z dniem 04 maja 2014 roku i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu za I Instancję, a ponadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy trafnie ustalił składniki majątku nabytego przez strony w trakcie trwania małżeństwa, okoliczności wyprowadzenia się powoda ze wspólnie zajmowanego mieszkania, okoliczności powstania faktycznej separacji, prowadzenia przez strony oddzielnych gospodarstw domowych, posiadania oddzielnych rachunków bankowych, dysponowania własnymi dochodami, zawisłość sprawy o rozwód. Ustalenia Sądu Rejonowego w powyższym zakresie Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje jako własne. Treść tych ustaleń znajduje odzwierciedlenie we wskazanych przez sąd I instancji dowodach, w szczególności w zeznaniach stron i świadków.

Pomimo, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w powyższym zakresie, to jednak ocena jego wyników w aspekcie spełnienia przesłanek ustanowienia między stronami rozdzielności majątkowej okazała się wadliwa.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.r.i.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielności majątkowej. Pojęcie ważnych powodów w rozumieniu cytowanego przepisu stanowi klauzule generalną. Sposób jego rozumienia kształtują zatem doktryna i judykatura, odwołując się do okoliczności konkretnej sprawy. Ustrój

małżeńskiej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najlepiej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny. Dlatego ustanowienie rozdzielności majątkowej wbrew woli jednego z nich, powinno mieć charakter wyjątkowy i uzasadniony szczególnymi i ważnymi okolicznościami. Ponadto zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej może, zgodnie z art. 52 § 2 k.r.io. nastąpić z dniem oznaczonym w wyroku, który ją znosi. Regułą jest, że wspólność ustaje z datą orzekania, natomiast nadanie orzeczeniu skutku wstecznego powinno mieć miejsce wyjątkowo, po rozważeniu zarówno interesów rodziny i obojga małżonków, jak i interesów wierzycieli każdego z nich (por. wyroki SN z dnia 3.2.1995 r., II CRN 162/94, OSNC nr 6, poz. 100 oraz z dnia 17.1.1997 r., II CKU 31/96, Prok. i Prawo nr 6, poz. 29). Zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej z datą wsteczną może przy tym nastąpić tylko wtedy, jeżeli ważne powody, o jakich mowa w art. 52 k.r.io., istniały już w tej wcześniejszej dacie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego ważnym powodem w rozumieniu art. 52 k.r.io. nie jest każdy przypadek separacji faktycznej małżonków, lecz jedynie separacja, która uniemożliwia małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Przez ważne powody, dające podstawę do ustanowienia rozdzielności, należy rozumieć wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny. Sytuacja taka stwarza bowiem z reguły zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 78/01, Legalis nr 61220).

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika, że separacja faktyczna małżonków istnieje od 4 maja 2014 r. Bezsprornie w tym dniu powód na stałe wyprowadził się ze wspólnego mieszkania, w którym pozostawała pozwana wraz z małoletnim synem stron. Niewątpliwie strony od dawna także pozostawały ze sobą w konflikcie, były wobec siebie niechętne i nieufne. Jednakże sąd odwoławczy, we wzajemnym funkcjonowaniu stron nie dostrzegł tak ważnych powodów, które by uzasadniały ustalenie między nimi rozdzielności majątkowej. Od dawna mają one ustabilizowaną sytuację zawodową i zarobkową, która nie zmieniła się po ich rozstaniu. Jeszcze przed powstaniem faktycznej separacji strony posiadały odrębne rachunki bankowe, na które wpływały ich wynagrodzenia za pracę. Od powstania między nimi separacji faktycznej, każda ze stron samodzielnie zarządzała uzyskiwanymi przez siebie dochodami, nie dokonywała rozporządzeń majątkiem wspólnym, nie zaciągały żadnych zobowiązań – zarówno wspólnie jak i samodzielnie. Powód wskazał, że przez ten czas nie zwracał się do żony o dokonanie czynności prawnej dotyczącej ich wspólnego majątku. Po wyprowadzeniu się powoda, pozwana wraz z dzieckiem korzystała z ich wspólnego mieszkania, sama jednocześnie ponosiła koszty związane z jego użytkowaniem. Pomiędzy stronami co do tej kwestii nie było sporu, wszelkie bowiem obowiązki finansowe formalnie zostały scedowane na pozwaną. Strony dokonały również zgodnego podziału do użytkowania ruchomości w postaci samochodów i na tym tle również nie było między nimi nieporozumień. W świetle wyżej wskazanych okoliczności, Sąd Okręgowy przyjął, że pozostawanie stron w faktycznej separacji, samodzielne funkcjonowanie i zarządzanie swoimi dochodami oraz istniejący między stronami konflikt – nie stanowią ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.io., które uzasadniałyby uwzględnienie żądania pozwu, i to z datą wsteczną.

Separacja faktyczna między stronami i ich skonfliktowanie sprawiło, że powód nie mógł swobodnie korzystać z urządzeń i przedmiotów pozostawionych we wspólnym mieszkaniu. Powód jednak nie wykazał, że ograniczenie to wpłynęło na jego sferę majątkową, groziło jego interesom. Dlatego w realiach sprawy sama separacja faktyczna i problemy na tle korzystania z mieszkania nie mogły być uznane za ważny powód. Znamiennym przy tym jest, że powód z pozwem o ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej między stronami wystąpił dopiero 11 marca 2016 r. Wprawdzie wskazywał, że pozwana nie godziła się na podpisanie umowy o rozdzielności majątkowej przed zakończeniem sprawy rozwodowej, ale przez okres niemal dwóch lat istnienia faktycznej separacji akceptował zaistniałą między stronami sytuację, nawet kiedy pozwana wymieniła zamki i w ten sposób uniemożliwiła powodowi swobodne wejście do ich mieszkania. Powód nie wykazał, aby brak dalszej zgody na istnienie między stronami wspólności majątkowej, wynikał z okoliczności o których wcześniej nie wiedział. Powód nie zdołał wykazać, że pozwana zaciągała zobowiązania finansowe, dokonywała rozporządzeń wspólnym majątkiem, czy trwoniła wspólny majątek. Za niewystarczające dla takiego rozstrzygnięcia należy uznać jedynie ogólnikowe twierdzenia powoda o ewentualnym podejmowaniu przez pozwaną czynności, które mogłyby odnieść negatywne skutki z sferze materialnej powoda. Powód nie wykazał jakie pozytywne dla niego skutki miałyby wydanie orzeczenia o rozdzielności majątkowej z dniem

4 maja 2014 r. Należy również podkreślić, iż w sprawie rozwodowej I C 1150/14 toczącej się pomiędzy stronami przed Sądem Okręgowym w Białymstoku, strony nie wykazywały, aby problemy natury finansowej lub niewłaściwe gospodarowanie majątkiem były przyczyną rozkładu pożycia pomiędzy nimi.

W okolicznościach sprawy obiektywnie zatem nie zaistniały podstawy do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżonków zgodnie z żądaniem powoda. Brak jest więc podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 52 k.r.io. (ciężar wykazania powyższych okoliczności zgodnie z regułą art.6 k.c. spoczywał na powodzie).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił, a na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 4 ust. 1 pkt 7 i § 10 ust.1 pkt 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądzając je od powoda na rzecz pozwanej zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1117 zł. składają się poniesione przez pozwaną koszty postępowania za obie instancje tj. koszty opłaty od apelacji oraz koszty zastępstwa prawnego.

W. K. A. E. D.